

Viera proti Sile Poznania

Mučeníctvo Katarov, katarské stanovisko

Corascendea, Parféta 2010

„Len dve veci sú nekonečné: Vesmír a ľudská hlúposť, no nie som úplne presvedčený o tej prvej.“ Albert Einstein.

Spojenie s Bohom je najvyššou hodnotou, ktorá dodá človeku neprekonateľnú silu. Nedá sa kúpiť, naučiť, alebo nadobudnúť akýmkoľvek praktickým pochodom. Tejto najvyššej hodnoty sa človek musí stať hodným. Mnohí katarskí parféti (tiež perfekti) sa k tomu dopracovali. Neskoršia inkarnácia Krista bola jedným z parféto.

Ten, kto volá Katarov stredovekou „sektou“ a ich poznanie „vierou“, nepochopil podstatu. Katari neverili, oni vedeli o Bohu, a to na základe skúseností. Zatiaľ, čo viera stojí na hlinených nohách voľby vyznania, do roku 1242 na Montségure, Katari nadobudli prvé ľudské pochopenie Božieho Poriadku, a tým sa priblížili k Bohu. Rozmach ich hnutia dokazoval silu ich poznania. Skutočnosť, že o 800 rokov neskôr, napriek internetu a relatívnej slobode informácií, hlavný prúd opomína túto ústrednú podstatu katarstva je dôkazom toho, že priepasť v myslení medzi tými, čo už dokonávajú svoj proces rastu na Zemi a tými, čo patria k väčšine Duší v inkarnácii, ostáva nepreklenutou. Človek, ktorý nemá vlastné skúsenosti z úžasného pocitu spojenia s Bohom, si ho ani nevie predstaviť. Existenciu všetkého, čo hockto nedokáže voľne vnímať, spoločnosť v konečnom dôsledku poprie. Nevedomosť mnohých je vedomosťou. Inkvizícia prehlásila Katarov za kurióznu sektu, ktorá sa chovala čudne, a cirkev predložila svetu ateistické ponímanie katarstva bez toho, že by sa bola priblížila k pochopeniu jeho podstaty.

Poznamenáva sa, často s úžasom, ako Katari zomierali i tou najbolestivejšou smrťou „s očividnou radosťou“. Ľudstvo dodnes nepochopilo, že na to boli aspoň dva dobré dôvody. V prvom rade, ich prenasledovatelia im sprostredkovali urýchlený odchod z nechutného očistca zvaného „život na Zemi“ a v druhom rade, robili im túto službu za obrovskú cenu privolávania primeranej potreby očisty na seba samých. Ich prenasledovanie zabezpečovalo Katarom práve to konečné víťazstvo, po ktorom túžili. Smrť im bola vyslobodením, zatiaľ čo sa ich prenasledovatelia sami tvrdo trestali. Ak sa cirkevným predstaviteľom zdala radosť Katarov z umierania nepochopiteľnou, ešte menej by pochopili, že pri svojom umieraní boli Katari ak len

pobavení pomýlenosťou a hlúposťou tých najbrutálnejších zo svojich učiteľov. Katari dokázali svoju schopnosť nielen žiť, ale aj umierať podľa vzoru Krista, zatiaľ čo cirkev a mocnári tohto sveta sa tradične dovoľávali Jeho mena pri plienení a vraždení.

Mučeníctvo Katarov

James McDonald

Dejiny poskytujú takmer nepretržitú reťaz príkladov toho, ako západní kresťania pod nátlakom ochotne opúšťali svoju vieru. Počnúc vládou Diokleciána a končiac kňazmi v období francúzskej revolúcie, tí čo sa hlásili k viere, ju radšej opustili, než by si jej hájením ohrozovali svoje životy. Hlavne v stredoveku sa davy krmili vymyslenými príbehmi hrdinského mučeníctva, no žiadna propaganda nezakryje tú skutočnosť, že ešte aj kresťanské armády (vrátane kňazov), konvertovali k iným vieram, keď sa cítili byť ohrozenými. Tí, čo sa zúčastnili križiackych výprav do Svätej Zeme svedčili o tom, ako ochotne sa kresťanskí služobníci obracali na islam, ako náhle padli do zajatia Moslimov.

Západné kresťanstvo teda nedokázalo pochopiť, že katarskí parféti si bez rozdielu volili byť radšej upálení za živa, než by zapredali svoje vyznanie. Zaznamenalo sa však, že Katari sa pridžžali „svojej viery“ aj za podstatne tvrdších podmienok, ako okúsili konvertovaní katolíci z rúk Moslimov.

Prvý príklad sily katarského presvedčenia sa vyskytol už celé storočie pred obliehaním pevnosti Montségur. Keď bolo niekoľko „nových kacírov“ upálených zaživa v Kolíne nad Rýnom, to ako sa stretli so svojou smrťou okamžite urobilo dojem. Eberwin, predstavený premonštrátskeho opátstva Steinfeldu, písal správu Bernardovi, opátovi z Clairvaux (Svätému Bernardovi). Hlásil, že kacíri boli:

„... Hodení do ohňa a upálení. No úžasné na tom bolo to, že nielen zniesli, ale uvítali svoje utrpenie ohňom trpezlivo, a dokonca aj s radosťou. Pri tomto bode, svätý otc, ak by som bol s Vami, rád by som bol, ak by ste mi vysvetlili, odkiaľ plynie k týmto údom diabla taký stupeň oddanosti, aký by sa ťažko našiel aj u najvernejších z katolíkov.“

Do obliehania hradu Montségur, Európa bola už svedkom storočí mučeníctva Katarov. Cirkev pociťovala čoraz nutnejšiu potrebu predložiť svetu jediného parféta, ktorý konvertoval a ktorý by verejne prehlásil, že bol predtým na pomýlenej ceste. Languedoc zažil tridsať päť rokov vojny a dobre zorganizovanej inkvizície s obrovskou škálou presvedčovacích prostriedkov a techník. Tisícky sa dali upáliť zaživa, často stovky naraz, radšej, ako by sa vzdali svojho učenia.

Katari videli vo svojom prenasledovaní naplnenie proroctva Ježiša:

„Pokiaľ ide o vás, majte sa na pozore, pretože vy budete postavení pred sudcov, budú vás biť v synagógach a budete sa zodpovedať mocným a kráľom, kvôli mne a ako svedectvo pre nich. A Dobrú Správu bude treba najskôr zvestovať všetkým národom. Keď vás dovedú pred súd a budete sa musieť zodpovedať tým pri moci, nebojte sa čo máte povedať, ale hovorte čo vám príde, pretože to nebudete vy, kto bude hovoriť, ale Duch Svätý cez vás. Brat zradí brata na smrť, a otec dieťa, deti povstanú proti rodičom a pošlú ich na smrť a vy všetci budete nenávidení, kvôli môjmu menu. Ale ten, kto vytrvá až do konca, bude spasený.“ (Marek 13:9-13)

Obliehanie pevnosti Montségur, posledného útočiska Katarov, sa zdalo byť tiež poslednou príležitosťou pre zariadenie hromadnej konverzie parféto. Keď bolo jasné, že pevnosť padne a prerokovávali sa podrobnosti kapitulácie, cirkev bola ochotná ponúknuť život a slobodu všetkým členom posádky, za cenu jediného parféta pripraveného verejne prehlásiť svoju pomýlenosť. Rátalo sa s tým, že aspoň jeden z asi dvesto parféto držaných v ťažko obklúčenej pevnosti Montségur podľahne. No cirkev sa opäť mýlila. Tak ako inde, ani jeden parfét sa neponúkol podať verejné prehlásenie o tom, že by sa vzdával svojho vyznania, ale tento prípad bol predsa len iný. Pri tejto, poslednej príležitosti, sa k ešte väčšiemu úžasu cirkvi ďalších asi dvadsaťpäť nezasvätených, vrátane členov posádky, rozhodlo vziať konsolamentum medzi formálnym vyhlásením kapitulácie a konečným pádom, čím sa stali parfétmami a namiesto slobody, si takto pevne zabezpečili tú najotrásnejšiu formu smrti.

225 parféto bolo upálených zaživa pod pevnosťou Montségur. Popri všetkom tom bojení, mučení a krviprelievaní, rímska cirkev nielenže nedokázala získať jediného konvertitu spomedzi parféto, ale stal sa pravý opak. Aj tí čo nimi predtým neboli, si zvolili sa nimi stať. Napriek najhoršiemu morálnemu zlyhaniu aké mohla dosiahnuť, cirkev sa snažila skrývať hĺbku vlastného poníženia prehlásením, že vraj „katarskí kacíri prešli priamo z ohňa tohto sveta do večného ohňa pekla“. Katari videli vo svojom osude predovšetkým naplnenie tejto predpovede:

[Ježiš povedal:] „Vyženú Vás zo synagóg. Dokonca hodina prichádza, kedy si tí, čo Vás budú zabíjať budú myslieť, že tým slúžia Bohu. Budú tak konať preto, lebo nepoznali ani Otca, ani mňa.“ Ján 16:2-3

„Mučeníctvo Katarov“ od James McDonalda je prebrané z anglického originálu na www.cathar.info
Z angličtiny do slovenčiny preložila Corascendea.

Mená šesťdesiatich dvoch Katarov, ktorí boli medzi tými, čo zahynuli na Montségure, sú k nahliadnutiu, tu:

Martýri Montséguru

Dňa 16. Marca 1244, boli tí z utečencov na obliehanom Château de Montségur, čo odmietli zaprieť svoje poznanie o Bohu, hromadne upálení priamo na lúke pod vrchom.

25 z nich prijalo konsolamentum tri dni predtým, čím sa stali parfétmi alebo parfétami. Urobili tak so svojim plným vedomím, že im to spečatí osud.

Hlavne zo záznamov inkvizície, sú známe mená šesťdesiatich dvoch martýrov. Mená tých, čo prijali konsolamentum večer dňa 13. marca 1244, sú označené nasledovným znamením: †.

Bertrand MARTY	Katar- ský Biskup	Katarský Biskup v Toulouse. Z Tarabelu. Duchovný vodca Katarov počas obliehania. Prítomný na hrade Montségur v roku 1232, podľa záznamov "upálený spolu so všetkými ostatnými."
Guillaume DEJEAN	Parfét Diakon	Parfét z Tarabelu, vysvätený na diakona na hrade Montségur.
Raymond de SAINT- MARTIN	Parfét Diakon	
Pierre SIRVEN	Parfét	Asistent katarského Biskupa Bertranda Martyho.
Rixende de TELLE	Parféta Matka predsta- vená	Matka predstavená Parfét na Montségure počas obliehania.
Raymond AGULHER	Parfét	Parfét v Tarascone v roku 1204 a prítomný na hrade Montségur od roku 1234.
† Guilleme AICARD	Parfét	Býval na hrade Montségur od roku 1234 s manželkou a s tromi synmi.
Pons AIS	Parfét	Prítomný od začiatku obliehania na hrade Montsegur, kde bol mlynárom.

Pierre ARAU	Parfét	
Bernard d'AUVEZINES	Parfét	
Raymonde BARBE	Parféta	Z Mas Saintes-Puelles, sestra Parféta Raymonda du Mas (Raymond de Na Rica).
‡ Raymond de BELVIS	Parfét	Strelec z kuše z Arnaud a pán z Ussonu. Na hrad Montségur dorazil asi v máji alebo v júni 1243.
Arnaud de BENSA	Parfét	Parfét z Lavelanetu, seržant, zranený na konci februára 1244, konsolamentum prijal 4. marca.
Etienne BOUTARRA	Parfét	
‡ BRESILHAC	Parfét	Rytier z Caihavel, ktorého majetok bol zhabaný. Prítomný na hrade Montségur od 1236.
Pons CAPELLE	Parfét	Od Gaje. Na hrad Montségur prišiel okolo roku 1242 so svojím synom, seržantom.
Guidraude de CARAMAN	Katar	
Arnaud des CASSES	Katar	Rytier a pán z Casses. Katarského presvedčenia od roku 1220.
CLAMENS	Parfét	Prítomný počas obliehania. Okolo 13. marca 1244 menovaný ako ten, kto previedol pokladnicu pod správu Pierre-Rogera de Mirepoix.
Jean de COMBEL	Katar	Rytier z Lauracu. Verí sa o ňom, že prijal konsolamentum počas prímeria.
Saissa de CONGOST	Parféta	Z rodiny panstva z Puivertu. Parféta od roku 1240. Dozorkyňa domácnosti na Montségure.
Raymonde de CUQ	Parféta	Sestra alebo sesternica Berengera, pána Lavelanetu. Parféta v Laurane v 1230. Žila s Corbou de Pereille na hrade Montségur.
‡ Guillaume DELPECH	Parfét	Seržant. Dorazil, aby podporil obranu hradu Montségur 21. mája, 1243.
‡ Arnaud DOMERGUE	Parfét	Z Laroque d'Olmes. Seržant s pobytom na Montségure od roku 1236 so svojou manželkou.

‡ Bruna DOMERGUE	Parféta	Manželka seržanta Arnauda Domergue.
Rixende DONAT	Parféta	Parféta z Toulouse.
India de FANJEAUX	Parféta	Dáma z Lahillskej vetvy rodiny Fanjeaux. Parféta v 1227 a dozorkyňa domácnosti na Montségure.
‡ Guillaume GARNIER	Parfét	Kraviar z d'Odars pri Lante a katarského presvedčenia od roku 1230. Seržant na hrade Montségur v 1243.
Arnajud-Raymond GAUTI	Parfét	Rytier zo Soreze a Durfortu. Katarského presvedčenia v 1237.
Bernard GUILHEM	Parfét	
Etienne ISARN	Parfét	Z Casses. Na hrade Montségur so svojim bratom.
Raymond ISARN	Parfét	Brat Etienna.
Guillaume d'ISSUS	Parfét	Rytier a jeden z pánov Montgaillardu v Lauragais. Katarského vyznania v 1230. Prítomný na hrade Montségur od roku 1243 a podľa záznamov "upálený".
Jean de LAGARDE	Katar	Inkvizícia ho odsúdila v Moissacu v 1233, ušiel na hrad Montségur.
Bruna de LAHILLE	Parféta	Sestra Guillaumova. Katarského presvedčenia v 1234. Parféta na Montségure v 1240.
‡ Guillaume de LAHILLE	Parfét	Rytier zbavený majetku, z Lauracu. Obranca Castelnaudary proti Amaury de Montfortovi v 1219-1220. Na hrade Montségur od 1240. Jeden z vodcov masakru inkvizítorov v Avignonete. Vážne zranený 26. februára 1244.
LIMOUX	Parfét	
‡ Raymond de MARSEILLAN	Parfét	Rytier zbavený majetku, z Lauracu. Katarského vyznania v 1232.
Guillelme MARTY	Parfét	Z Montferrieru. Pekár na Montségure.
Pierre du MAS	Parfét	Z Mas Saintes-Puelles, Parfét v 1229 a hlásený prítomný na Montségure v marci 1244. Považovaný za popraveného.

MAURINA	Parfêta	
Braida de MONTSERVER	Parfêta	Príbuzná Arnaud-Rogera de Mirepoix. Katarského presvedčenia v 1227, prijala konsolamentum počas choroby považovanej za smrteľnú v 1229 v Limoux. Na hrad Montségur prišla ako Parfêta v 1240.
‡ Arsende NARBONA	Parfêta	Manželka seržanta Pons NARBONU.
‡ Guillaume NARBONA	Parfêt	Panoš Raymonda de Marseillan, a brat Ponsa Narbonu.
‡ Pons NARBONA	Parfêt	Z Carol a Cerdagne. Seržant.
Raymond de NIORT	Parfêt	<i>Parfêta</i> z Belesty. Tajne dorazila na hrad Montségur v októbri 1243 s písmom od Katarov z Cremony v Taliansku.
Arnauld d'ORLHAC	Parfêt	Z Lavour.
‡ Corba de PEREILLE	Parfêta	Manželka Raymonda de Pereille. Matka Esklarmondy de Pereille.
‡ Esclarmonde de PEREILLE	Parfêta	Dcéra Raymonda a Corby de Pereille.
PERONNE	Parfêta	Na Montségur dorazila v roku 1237.
Guillaume PEYRE	Parfêt	Seržant, v službách Raymondovi de Pareille. Spolu s Clamensom predal katarskú pokladnicu na hrade Montségur Pierre-Rogerovi Mirepoix 13. marca 1244.
Guillaume RAOU	Parfêt	
Alazais RASEIRE	Cathar	Z okolia Bramu. Zajatý na hrade Montségur a vrátený k poprave ohňom v Brame.
‡ Jean REY	Parfêt	Zo Saint-Paul-Cap-de-Joux. Kuriér. Na hrad Montségur prišiel 1. januára 1244, s písmami od Katarov v Cremony.
‡ Pierre ROBERT	Parfêt	Kupec z Mirepoix. Katarského presvedčenia od 1209, na Montségur prišiel v 1236. Asistoval pri konsolamente Raymonda de Ventenac, vážne zranený v 1243.
Martin ROLAND	Parfêt	Brat seržanta Bernarda de Joucou a strýc bratov Narbonovcov. Katarského

presvedčenia v Lavelanete v 1232 a Parfét na Montségure v 1240.

Bernard de SAINT-MARTIN	Parfét	Rytier zbavený majetku z Lauracu. Jeden z vodcov masakru inkvizítorov pri Avignonete.
TAPAREL	Parfét	
‡ Arnaud TEULY	Parfét	Z Limoux. Na Montségur prišiel pred 14. februárom 1244.
‡ Raymond de TOURNEBOUX	Parfét	Seržant.
Marquesia UNAUD de Lanta	Parféta	Katarského presvedčenia od 1224 a vysvätená na Parfétu na Château de Montségur v 1234.
‡ Ermengarde d'USSAT	Parféta	Katarského presvedčenia na Montségure od 1240.

Prebrané od:

http://www.cathar.info/1211b_martyrdom.htm

Preložila a editovala Corascendea.

www.dhaxem.com